

Sygn. akt II Kp 365/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Mądry

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Mackiewicz

przy udziale Prokuratora ----

po rozpoznaniu zażalenia

na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z dnia 26 października 2012 r. w sprawie 2 Ds. 1384/12 o odmowie wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 października 2012 r. w sprawie 2 Ds. 1384/12 Prokurator Rejonowy w Siedlcach odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie uboju bydła w ilości 245 sztuk bez uprzedniego pozbawienia ich świadomości poprzez ogłuszenie w okresie od 24 marca 2012 r. do 18 lipca 2012 r. w Zakładzie Mięsnym „Mościbrody” sp. z o.o. w Mościbrodach, tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wobec stwierdzenia, że czyn nie zwiera znamion czynu zabronionego /art. 17 § 1 pkt 2 kpk/.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył Prezes Stowarzyszenia Obrona Zwierząt wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia.

Pismem złożonym w dniu 21 listopada 2012 r. Prokurator Rejonowy w Siedlcach przekazał ww. zażalenie do Sądu wobec uznania, iż zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zażalenie Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie 2 Ds. 1384/12 nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Szczegółowa analiza akt sprawy uzasadnia pogląd Sądu Rejonowego, iż w przedmiotowej sprawie decyzja Prokuratora Rejonowego o odmowie wszczęcia dochodzenia jest prawidłowa.

Prezes Stowarzyszenia w swym zażaleniu podniósł trzy zarzuty dotyczące zaskarżonej decyzji.

Po pierwsze, w zażaleniu podniesiono, że Sąd Rejonowy rozpoznając zażalenie powinien w oparciu o normę art. 178 ust. 1 Konstytucji „odmówić zastosowania” przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 2004 r. dotyczącego uboju zwierząt. Wprawdzie powyższe stwierdzenie nie zostało w uzasadnieniu zażalenia szerzej omówione (poza przytoczeniem orzeczeń sądowych), co utrudnia Sądowi ocenę tego postulatu, niemniej należy stwierdzić na podstawie całokształtu treści zażalenia, iż skarżący domaga się uznania przez Sąd Rejonowy przepisów rozporządzenia za sprzeczne z Konstytucją i ustawą o ochronie zwierząt, a w konsekwencji uznania, że działanie pracowników zakładów mięsnych było bezprawne na gruncie ustawy o ochronie zwierząt, a zatem karalne. Zdaniem Sądu Rejonowego, powyższe stwierdzenie skarżącego nie jest pozbawione racji, gdyż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie U 4/12

uznał, że przepis § 8 ust. 2 rozporządzenia jest niezgodny z ustawą o ochronie zwierząt, a przez to z Konstytucją, lecz z tego faktu nie można wyprowadzić wniosku, że działanie zgodne z tym rozporządzeniem jest bezprawne. Po pierwsze, w czasie działania objętego przedmiotowym postępowaniem norma § 8 ust. 2 rozporządzenia była normą prawa powszechnie obowiązującego, zatem działanie zgodne z tą normą było zgodne z prawem. Na gruncie prawa karnego nie można postawić zarzutu sprawcy, iż korzystał z przepisu prawa, ponieważ immanentną cechą czynu zabronionego jest jego bezprawność. Po drugie, z sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika, że zakwestionowany przepis traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 2012 r. To sformułowanie jest jednoznaczne – przepis § 8 ust. 2 ma nadal moc obowiązującą (oczywiście do wskazanej daty), a zatem obowiązywał w czasie działania objętego przedmiotowym postępowaniem. Nie jest zatem możliwe przyjęcie, tak jak żąda skarżący, iż przepis ten nie ma mocy obowiązującej, gdyż jest sprzeczny z ustawą o ochronie zwierząt. Owszem przepis ten jest sprzeczny z ustawą, lecz nadal ma moc obowiązującą, co skutkuje tym, że działanie zgodne z tą normą prawną jest zgodne z prawem.

Z tych powodów bezzasadne są rozważania prezentowane przez skarżącego w pkt 2 zażalenia, w tym stwierdzenie, że właścicielowi rzeźni tudzież lekarzom weterynarii nadzorującym ubój można przypisać „*obiektywną przewidywalność bezprawności działania i godzenia się na to*”. Idąc tropem myślenia skarżącego należałoby uznać, że w polskim systemie prawnym zbędny jest Trybunał Konstytucyjny, gdyż każdy obywatel powinien dokonywać w ramach swej zawodowej działalności wykładni prawa regulującego jego zawód i nie stosować tych norm prawa powszechnie obowiązującego, które są sprzeczne z normami Konstytucji, zaś każdą z tych osób, która nie doszła do wniosku o niezgodności aktów niższego rzędu z Konstytucją i wykonywała zawód w oparciu o niezgodne z Konstytucją przepisy stawiać przed sądem jako sprawcę czynu zabronionego.

Rozważania zawarte w pkt 3 zażalenia nie mają związku z podstawą prawną odmowy wszczęcia dochodzenia i nie wpływają na ocenę słuszności podjętej przez Prokuratora decyzji procesowej, zatem Sąd Rejonowy pozostawił te stwierdzenia bez bliższej analizy i oceny.

W tych okolicznościach należy uznać, że decyzja Prokuratora o odmowie wszczęcia dochodzenia jest prawidłowa i uzasadniona.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 437 § 1 kpk orzekł jak w sentencji postanowienia.